

J. DE GUTIËRREZ

RUGELIS DAINUOJA

JANINA
DEGUTYTĖ

RUGELIS
DAINUOJA

ILIUSTRAVO
S. VALIUVIENĖ

LOPŠINĖ

Patalēliuos balto snięgo
Žiemkentēliai tyliai miega.
Pušys siūbauja pusnyne
Ir dainuoja jiems lopšinę:

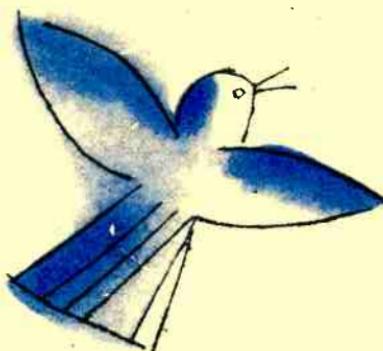
— Mikit, mano žaliaplaukiai!
Jau duonelės jūsų laukia.
Vėjai ūkia, vėjai pučia,—
Ar nešalta jums, mažučiai?

Spindulēliai saulės bėga,
O daigeliai tyliai miega.
Pušys siūbauja pusnyne
Ir dainuoja jiems lopšinę.

VYTURYS

Spinduliai per lauką bėga
Ir sutirpdo baltą sniegą.
Žiemkentėli, pabudai? —
Ant pečių šalti ledai.

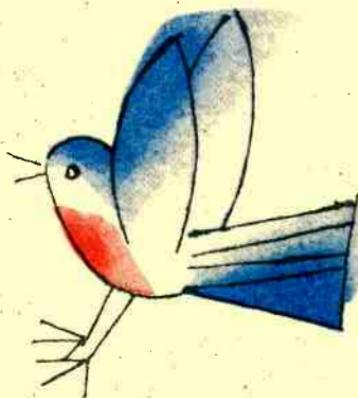
Žiemkentėlis ledą kala,
O rankelės žalios šala.
— Vyturėli, negaliu!
Eikš, paskambink varpeliu!

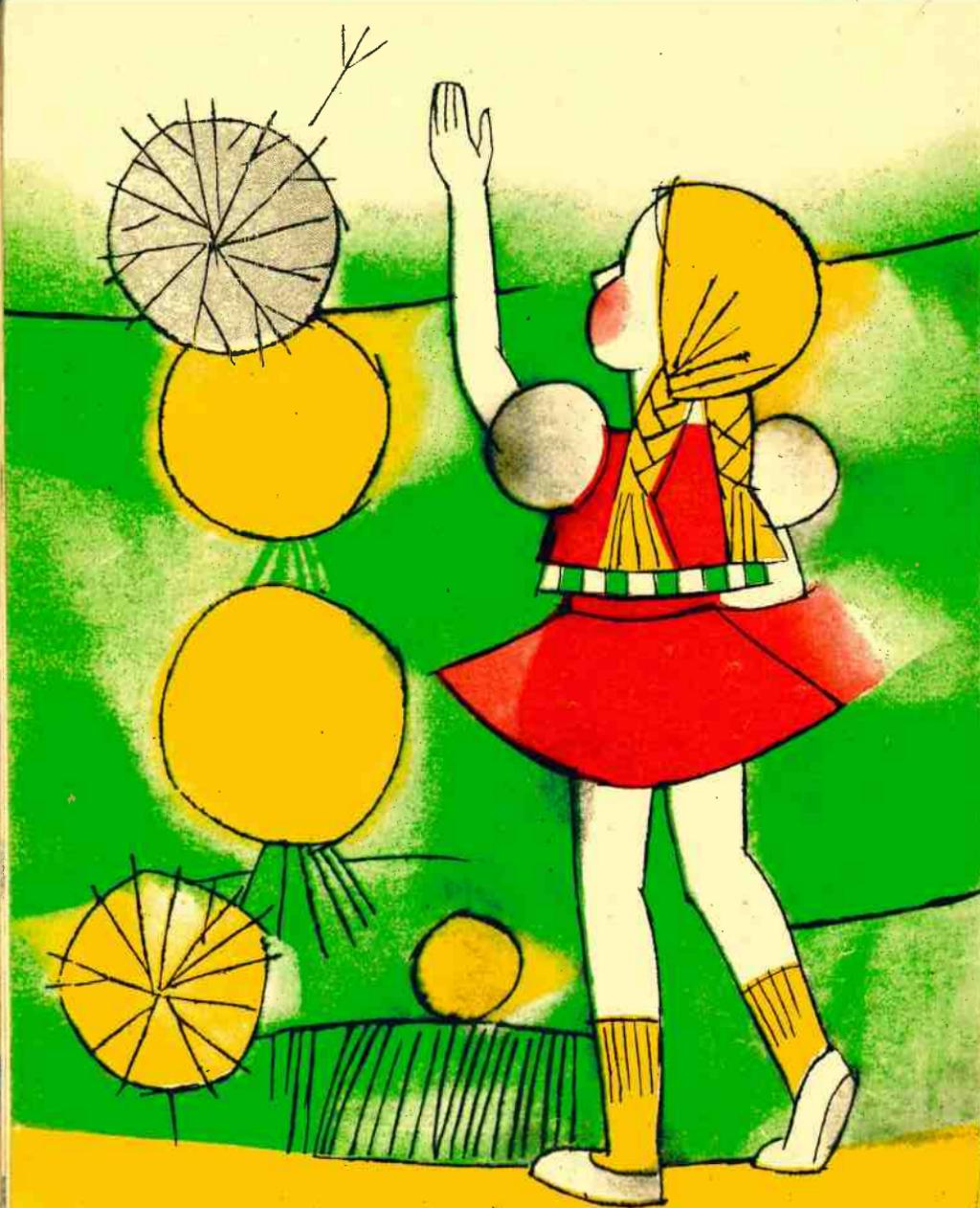

Vyturėlis nuskambėjo,
Piktas ledas subyrėjo!
— Vyturéli, ačiū tau!
Aš saulutę jau matau!

Uždainavo žiemkentėlis,
Petelius žalius iškélęs.
Saulė šildo ugnele,
Vyturélis — giesmele.

PIENĖ

Žydi pienė geltonplaukė
Palei patį kelią.
Žiemkentėlis pienę šaukia
Ir prišaukt negali:

— Piene, piene, šviesuliuk,
Su manim kartu pabūk,
Pasakyk, kas tu esi
Ir iš kur tokia šviesi.

Ar tu saulės trupinėlis,
Ar medaus kruopelė?
Ar tu mažas žiburėlis
Prie didžiulio kelio?

ŽEMĖ

Duoda žemė motinėlę
Rugiu i kraują gyvą:
Auk, sūneli žiemkentėli,
Rytmetj ankstyvą!

Tau iš ąžuolo parnešiu
Amžiną tvirtumą,
Iš skaidraus upelio mažo —
Juoką ir drąsumą.

Girdysiu tave lig valiai
Paslėptais šaltiniais.
Virs ki varpa, auk, sūneli,
Ant mano krūtinės.

LIETUS

Šimtai mažų nykštukų,
Gyvų lietaus lašiukų
Per želmenj srovena:
„Vai gerk, rugeli mano!“

Rugys vos gerti spėja,
Ištroškės ir laimingas.
Jis auga ir tvirtėja,
Lietaus lašams dėkingas.

VASARA

Stiepiasi rugiai iš lėto
Ant pirštelių galų.
Bėga vasara gélėta
Ir laukais, ir šilu.

Daigas kyla. Stiebas ilgas,
Žalsvaplaukė galva.
Parugėj—ramunės, smilgos,
Aguonėlė rausva.

Ir rugiagélės ištiško
Kaip lašeliai dangaus.
Audros debesys virš miško,
Bet rugių neužgaus.

Šoks kiškeliai greitakojai,
Ir gegutė kukuos.
Auk, duonele, auk, saldžioji,
Mūsų žemės laukuos.

VARPOS

Prie baltų berželio kojų
Sirpsta žemuogė raudona.
Saulė spinduliu užkloja
Rugio varpą — mūsų duoną.

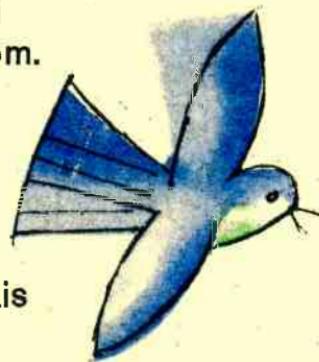
Visą dieną saulė pina
Varpos gelstvają kaselę.
Noksta grūdas prie beržyno,
Noksta grūdas palei kelią.

ŽMOGAUS RANKOS

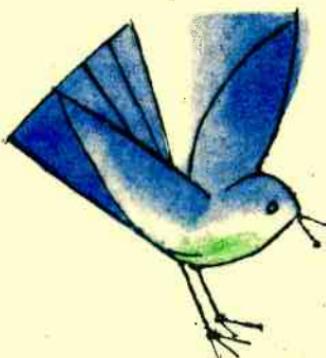
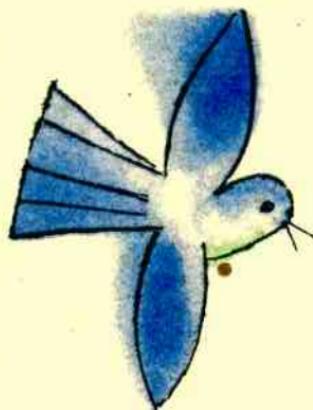
Jau rugys visai pabalo,
Savo sunkią galvą lenkia:
— Ačiū žemei, saulei, lietui
Ir žmogaus galingom rankom.

I giliai išartą vagą
Juk tai jos mane pasėjo.
Atriedės margais kombainais
Nepavargstantys piovėjai.

Atėjau iš dirvos grumsto,
Pusnį perskrodžiau snieginę.
Ir baigiau kelionę savo —
Grūdą atnešiau auksinį.

Imkite mane kaip duoną,
Berkit grūdą vėl į vagą.
Aš ateisiu, aš sugrjšiu —
Pro sniegus atrasiu taką!

MALŪNAS

Mūs kolūkio kuliamoji
Visą dieną ūžia, groja.
Byra kvepiantys grūdai.
Kiek čia duonos! Ar matai?

Žiba žvaigždės pirmutinės.
Auga kalnas gintarinis.
Vos tik saulė pasikels,
Tuoj malūne jį sumals.

Miltų bus — tarytum sniego.
Vakare aš neisiu miego.
Eisiu kept saldžių raguolių,
Riestainelių ir meduolių.

JUOKIAS DUONELĖ

Ant mano delno guli duonelė,
Ant mano delno juoda riekelė.
Tai verks duonelė, jei aš tingēsiu,
Jei aš tingēsiu — jos nemylésiu.

Tinginio valgoma, verkia duonelė.
Ant mano delno ji verkt negali.
Aš viską dirbsiu, ką tik mokésiu,
Per visą savo dienelę šviesią.

Tegul tik juokias mano duonelė,
Tegul tik juokias juoda riekelė.

TURINYS

Lopšinė	5
Vyturys	6
Pienė	9
Žemė	10
Lietus	12
Vasara	14
Varpos	16
Žmogaus rankos	18
Malūnas	21
Juokias duonelė	22

JAUNESNIOJO MOKYKLINIO AMŽIAUS VAIKAMS

Я. ДЯГУТИТЕ
РОЖЬ ПОЕТ

На литовском языке

*

Redaktorė I. Olšauskaitė
Techn. redaktorius D. Jakubonis
Korektorė A. Dudzinskienė

*

Pasirašyta spaudai 1963.V.30. Leidinio Nr. 3803.
Tiražas 30 000 egz. Popierius 70×108 $\frac{1}{2}$ —0,375
pop. l.=0,87 sp. l.; 1,1 leid. l. Spaudė Valst.
K. Poželos v. spaustuvė Kaune, Puškino 11.
Užsak. Nr. 318.

Kaina 8 kp

